
La început a fost gimnaziul

Prin tradiție, începuturile unei școli nu pot fi ușoare. Cu atât mai grele au fost acelea ale liceului „Tudor Vladimirescu”, apărut în istoria învățământului nostru la abia 6 luni de la încheierea celui de-al doilea război mondial.

Gimnaziul unic „C. Dobrogeanu – Gherea” – cum s-a numit mai întâi școala noastră – se înscrie în prima etapă a planului de extindere și modernizare democratică a școlii românești, plan conceput de Ministrul Învățământului în perspectivele necesităților imperioase ale unei societăți noi, atunci în curs de zămislire.

Într-adevăr Ministerul Educației Naționale prin Decizia nr. 347087/1945 crea în București, în cartierul Militari, gimnaziul unic C. Dobrogeanu – Gherea, acesta având să funcționeze în localul școlii primare situate pe strada care purta numele aceluiași emitent conducător de pe vremuri ale mișcării noastre muncitorești (astăzi strada Dealul Țugulea).

Gimnaziul a luat practic ființa la 19.11.1945, conducerea lui revenind prof. Eufimie Ciobanu, care avea să fie confruntat cu un lanț neîntrerupt de greutate ce decurgeau în primul rând din lipsa unei baze materiale cât de elementare.

Cu 4 zile înainte de începerea cursurilor se făceau demersuri disperate pe lângă fosta Casa Școalelor și Ministerul Muncii pentru „împrumutarea” mobilierului strict indispensabil: 70 pupitre, table, planșe și material didactic.

Noua Școală nu avea nimic, absolut nimic: existența ei nu putuse fi prevăzută bugetar de primărie. Și totuși la 19.11.1945, cursurile noului gimnaziu s-au deschis efectiv, deși cancelaria se va completa în săptămânile ce vor urma.

La început, în afară de directorul care predă matematică și se prezentase la post încă de la 9.11.1945, se mai găsesc 2 cadre didactice: Ciulu Paula și Susnea Nicolae. În primul an de existență, gimnaziul funcționează cu 3 clase, cu următorul efectiv:

Clasa a I-a A   39 elevi

Clasa a I-a B   43 elevi

Clasa a I-a C   40 elevi

Primii profesori – diriginți sunt:

Vinogradski Alma, diriginte Clasa a I-a A

Ciuru Paula, diriginte Clasa a I-a B

Sologiu Ion diriginte Clasa a I-a C

Cancelaria se completează pentru toate obiectele de învățământ, axându-se la următoarea fizionomie:

Ciobanu Eufimie   Director și profesor de matematică

Vinogradski Alma   Limba franceză

Paulescu Elena   Naturale și Geografie

Ciuru Paula   Română și Istorie

Buruiana Tatiana   Desen și Caligrafie

Antonie Eugenia   Muzică

Susne Nicolae   Ed. cetățenească și Ed. Fizică

Sologiu Ion   Religie

Radu Paula   Lucru manual

Velicu Marin   Lucru manual

Cursurile se desfășoară cu regularitate în orele de după-amiaza, în ciuda nenumăratelor lipsuri și greutate. Se face desemnarea comitetului de părinți de către Adunarea Generală convocată la 16.12.1945, care procedează la alegerea

---

președintelui în persoana lui Nicolae Onesa și la fixarea taxelor școlare pe anul școlar în curs.

Prima taxă școlară a fost de 30.000 lei, 34 de elevi fiind scutiți de plata ei; 7 elevi au primit o reducere de 50% asupra taxei. Cursurile începute la 19.11.1945 au continuat până la 25.05.1946, perioada rămasă până la sfârșitul anului fiind consacrată recapitulării finale. Între 22.06 și 28.06 s-au dat examenele de final de an, iar la 30.06 avea loc serbarea de împărțire a premiilor.

Prima situație școlară, încheiată în chip realist și înaintată la 02.07.1946 organelor superioare de învățământ este următoarea:

Înscriși	125 elevi	
Retrași	10 elevi	
Frecvenți	115 elevi	
Promovați	43 elevi	(în procente: 37.39%)
Corigenți	37 elevi	(32.17%)
Amânați	4 elevi	(3.50%)
Repetenți	31 elevi	(26.94%)

După cum reiese din cifrele de mai sus, profesorii gimnaziului, muncind din greu în condițiile specifice începuturilor, aveau de realizat prevederile programei analitice cu o masă de elevi slabi pregătiți din clasele primare. În asemenea împrejurări, cifra ridicată a repetenților sublinia onest o situație dureros de neplăcută, constituind un serios avertisment pentru elevi cât și pentru părinții ajunși la o mentalitate primejdioasă după care școala trebuie să-și promoveze automat elevii.

Lupta pentru baza materială

Primul an școlar trecuse greu pentru profesorii și directorul gimnaziului. Cursurile se ținuseră „în casă străină”, la mansarda localului școlii primare, în trei săli de clasa necorespunzătoare ale unei clădiri greu afectate de război. Mobilierul școlar, se reducea la un număr, insuficient și acela, de bănci împrumutate „din reforma” școlii primare. Nici o hartă, nici o planșă, nici cea mai slabă intenție de material didactic. Biblioteca? 39 de cărți!

Condițiile ambiante nu erau nici ele mai bune. Localul școlii primare nu avea apă și instalație sanitară. Terenul de sport aparținând pe vremuri unui club de fotbal era locul de întâlnire a tot felul de elemente fără de căpătâi, cărora noțiunea de școală li se părea o sfidare. În subsolul clădirii școlare nu se hazarda nimeni: noaptea el devenise locul de întâlnire al vagabonzilor și al celor certați cu legea. Atmosfera întreținută în cartier în jurul gimnaziului era de măcar de neîncredere, dacă nu de ostilitate.

Primul an de activitate al noii școli fusese în consecință prin biruirea atâtor greutăți și adversități, cu adevărat eroic. Dar lupta era abia la început. Școala avea nevoie de o bază materială proprie și care să fie dobândită în timp, paralel cu intensificarea și dezvoltarea procesului instructiv – educativ. Față de necesitățile de perspective ale învățământului din acest cartier, Ministerul Educației Naționale aprobase încă din primăvara anului 1946 planul unei noi construcții școlare necesare viitorului liceu, cu 8 săli de clasa și o mare sală de festivități .

Lucrările au fost începute la 19.07.1946, în timpul verii ridicându-se parterul și jumătate din etaj. Din cauza rarității materialelor de construcție, șantierul a fost suspendat în toamna.

Anul școlar 1946/1947, al doilea an al Gimnaziului Unic „Dobrogeanu-Gherea”, a început ca în toată țara, la 7 Octombrie. Gimnaziul funcționează acum

---

cu 5 clase: cl. I A,B,C și a II-a A și B, cu un efectiv cu 186 elevi. Cancelaria își sporește membrii, de la 10 la 13 profesori. Se pun bazele unui secretariat prin numirea lui Leonid Bîrlădeanu, la 11.10.1946, ca secretar al școlii, după ce funcționează mai bine de 2 luni ca pedagog. Locul de pedagog este ocupat de Leonida Plămădeală.

La insistențelor repetate ale direcției sprijinul material din partea ministerului devine din ce în ce mai consistent: se repartizează gimnaziul 38 de burse și 108 rânduri complete de manuale gratuite pentru cei 186 de elevi din clasa I și a II-a.

Activitatea școlară în acest an este mai intensă, iar eforturile profesorilor dinamizează, de exemplu personal al lui Eufimie Ciobanu, sunt mai presus de laude. Pentru a remedia sub nivelul de cunoștințe al elevilor și a crea deprinderi stabile de munca independentă, cursurile fiecărei zile se deschid cu o oră de meditații care se desfășoară cu desăvârșita punctualitate, deși mijloacele de transport în comun erau puține și circulația dintr-un colț în altul al capitalei se făcea neregulat și cu mari întârzieri. S-au depus astfel de către cadrele didactice ale gimnaziului peste 1000 ore suplimentare. În această perioadă de muncă entuziastă s-a impus în mod deosebit activitatea profesoarei Elena Păulescu de la Științele naturii și Nicolae Susnea – Istorie. Raportul înaintat de direcție la finalul anului școlar 1946/1947, relevă în cuvinte și cifre rezultatele școlare îmbucurătoare, net superioare celor din anul precedent. Exigența rămâne, alături de frecvența și disciplina, unui principiu conducător. După ce se menționează că, din totalul elevilor 20% au rămas corigenți la matematică și franceză (prof. Sulgerescu Dumitru și Avram Semfora), raportul precizează: „iar noi pentru respectul muncii copiilor silitori, prestigiul școlii și onoarea noastră nu am promovat decât pe acei elevi care și-au însușit întreaga materie de studio predate în cursul anului școlar”. O emisiune de radio din 19 iunie 1947, consacrată

---

tinereului scotea în evidență rezultatele pozitive ale gimnaziului unic Dobrogeanu – Gherea care, pornit la drum cu o populație școlară „foarte pestriță”, îndreptarea acum cele mai optimiste speranțe.

În 1946/1947 cursurile gimnaziului ocupaseră toate cele 4 clase ale mansardei școlii primare, fiind nevoie și de o a 5 sala, situată într-un corp de clădire anexa. Cursurile se țineau dimineața. Lucrările pe șantier, sistate în toamna anului 1946, nu putuseră fi reluate în 1947: lipseau materiale. Zadarnice au fost toate intervențiile școlii de a intra mai repede în localul său propriu. Materialele erau tot mai rare, iar prețul lor se urca – erau în plină inflație – vertiginos. Astfel, la 10 iulie 1947, școala se adresa Ministerului pentru a interveni pe lângă Ministerul de Industrie și Comerț în scopul livrării a 10000 Kg fier beton la prețul din anul 1946, din moment ce banii necesari -82.500.000lei - fuseseră vărsați cu anticipație încă din iulie 1946!

Al treilea an de activitate a gimnaziului Dobrogeanu-Gherea (anul școlar 1947-1948) marchează și mai convingător succesul noii instituții școlare prin aflulul de elevi care depășesc cifra prevăzută. Astfel în loc de 7 clase, școala cere la scurt timp după deschiderea cursurilor aprobarea superioară- și o obține- de a funcționa cu 9 clase: I-a A, B, C, D, mixte, clasele a II-a A, B, mixte și C fete; clasele a III-a A și B mixte. Total 328 de elevi.

Cancelaria gimnaziului se ridica până la 17 cadre didactice prin numirea unor elemente valoroase: Elena Dobrescu, Aurel Petrovan, Brândușan Margareta, Constantin Anoaica, Dinu Adamache. Problema majoră o constituie însă localul necorespunzător și lipsa cvasitotală de materiale didactice. Cursurile se țineau dimineața în cele 4 săli de clasă ale mansardei precum și în alte 5 săli ale școlii primare din același local.

Elevii lucrează în aceleași bănci deteriorate ale școlii primare iar cererile repetate pentru ajutor material adresate Casei Școlilor rămân fără rezultat. În schimb gimnaziul își amenajează un atelier de tâmplărie și fierărie, transformând orele de îndeletniciri practice în ore propriu-zise de atelier. Atelierul va funcționa la subsolul școlii primare, după ce „chiriașii” nepoftiți de care s-a vorbit mai înainte au fost expulzați de direcție „manu militari!”. Sărăcia de materiale didactice continuă însă, impresionant, așa cum reiese dintr-o adresă din 31 decembrie 1947, prin care se solicita Subsecretarului de Stat al Educației Tineretului o „primă dotare” cu materiale sportive și anume: o minge de volei, o plasă, o minge de oină! Adresa școlii se încheia cu „precum și orice materiale sportive s-ar găsi”.

Activitatea didactică se desfășoară în același ritm de integrare dăruire a dascălilor. Se fac și în acest an câteva sute de ore de meditații, la începutul fiecărei zile; numai în faza finală a anului școlar s-au făcut 210 ore suplimentare.

Abolirea monarhiei în decembrie 1947 și proclamarea republicii constituie un eveniment pe plan politic, social și național în lumina căruia profesorii și elevii gimnaziului Dobrogeanu – Gherea descifrează marile perspective pentru cultura în învățământ.

La 8 ianuarie 1948, grupul sindical al profesorilor, în ședința plenară, își exprimă totala adeziune la actul din 30 decembrie, printr-o moțiune telegrafiată prezidiului Republicii Populare Române.

Pe măsura trecerii timpului și a apropiatei transformări a gimnaziului în liceu, direcția școlii își intensifică eforturile în vederea reluării lucrărilor la construcția nouă. La 19 ianuarie 1948, gimnaziul Dobrogeanu – Gherea se adresează din nou Ministerului Educației Naționale susținând necesitatea urgentării redeschiderii șantierului, mai ales ca în 1947 nu se lucrase nimic.

Se cere, de asemenea, aprobarea unui deviz de 8.400.000 lei semnat de arhitectul Măicănescu, absolut necesar reluării lucrului. Într-adevăr, la 1 martie, munca pe șantier se reia, terminându-se planșeul de beton al etajului și trecându-se în continuare la lucrările de zidărie. Școala îi mobilizează și în scopuri practice, dar mai ales educative, pe elevi, organizându-se în brigăzi care muncesc pe șantier – numai în luna martie au funcționat 6 brigăzi – alături de profesori. Aceștia depun efectiv sute de ore de muncă pe șantier. Sunt antrenați, de asemenea, și părinții elevilor, organizați și ei în brigăzi, aportul lor fiind relevat printr-o adresă de mulțumire a primăriei către școală. În ciuda greutăților, atmosfera entuziastă de muncă, rezolvă problemele și lucrările înaintază repede. Localul „nou” urmează a fi dat oficial în folosință la 29 august 1948.

Interesul cetățenesc pentru școala care a și început a fi numită „liceu” a luat locul atmosferei de neîncredere și ostilitate din 1945. La aceasta contribuie și activitatea din afara școlii a elevilor. Astfel 150 de elevi și eleve, împreună cu profesorii lor, au conlucrat cu echipele sanitare ale cartierului la acțiunile de identificare a cazurilor de tifos exantematic precum și la acelea de deparazitare. Elevii gimnaziului sunt prezenți și la manifestările culturale din cartier, organizând cu succes programul unei mari serbări date la 30 mai 1948, în cadrul Ateneului popular Gheorghe Doja – Militari.

Anul școlar 1947/1948 fusese cu adevărat un an plin. Sub un întreg aspect: instructiv – educativ, cetățenesc și cultural – artistic. Rezultatele școlare, comunicate în cadrul serbării de final de an din 27 iunie 1948, erau bune în ciuda începuturilor dezolante. Astfel, dacă în 1945/1946 promoțiile reprezentau 37%, la 125 elevi, în 1946/1947 - 50%, acum, în 1947/1948, la capătul a trei ani de funcționare a gimnaziului, din 279 de elevi, mai mult decât îndoitul efectivului inițial, 191, adică 68%, fuseseră declarați promoși.

Construcția localului „nou”, prima construcția școlară a țării după eliberare, dădea noțiunii de școală, așa cum o afirmase Gimnaziul Unic Dobrogeanu – Gherea, acea baza materială care să-I perpetueze succesul în randurile noilor generații. La rezultatele școlare ale anului este necesar să ținem seama de ajutorul substanțial în manualele școlare (rânduri complete pentru aproape toți elevii), burse, alocații de lapte și medicamente fortifiante. Interesul pentru sănătatea elevilor va continua și anii următori, combinându-se astfel efectele întârziate ale războiului și subnutriției.

Cei trei de existență ai gimnaziului Dobrogeanu – Gherea încheie prima etapă, cu adevărat eroică, a istoriei școlii noastre. În perspectiva timpului ce s-a depanat, avem posibilitatea de a discerne că disciplina riguroasă, exigentă în predare și dăruirea profesională, au constituit coordonatele spirituale ale profesorilor gimnaziului, în frunte cu directorul Eufimie Ciobanu, pe care s-a întemeiat și dezvoltat liceul.

Liceul 11 Mixt – Militari

Legea de organizare a învățământului din 3 august 1948 menționa în tabelul liceelor din capitală și liceul 11 mixt – Militari. În fapt, în primele săptămâni ale noului an școlar, au funcționat sub aceeași direcție 2 licee: unul de fete și altul de băieți, ambele cu numărul 11. Liceul de fete își desfășura activitatea în localul fostei școli primare sau localul „vechi”, cum se spunea, iar liceul de băieți în noul local, recent dat în folosință. La 31 octombrie 1948 se solicită organelor competente contopirea celor 2 licee pe liceul 11 mixt, așa cum prevedea și legea. Prin urmare Inspectoratul Școlar al capitalei eliberează ordinul de numire a lui Eufimie Ciobanu ca director al liceului 11 mixt – Militari.

Câteva luni mai târziu, Constantin Popescu, învățător cu frumoasă și îndelungată activitate școlară, era numit subdirector. Noul liceu avea un efectiv de 1585 de elevi, cu un total de 41 de clase, de la clasa I la a XI-a, angajându-se întregul spațiu al celor două localuri, adică 8 săli de clasă în construcția nouă și 12 săli în clădirea veche, la care se adaugă un laborator, o sală de sport, precum și clădirea anexă a unei grădinițe de copii.

Cancelaria liceului se triplează dintr-odată, prin numirea unor cadre noi, de temeinică pregătire științifică și didactică. Din acest an funcționează prof. Virgil Bogdănescu și Valeria Popescu Mălăiești (matematică), Marin Donciu și Stela Mănecuță (geografie), Grigore Sereda (rusă), Nicolae Lungu (muzică), Eugen și Maria Teutul (educație fizică), Maria Corbuleanu și Caius Pop (lb română), Margareta Brândușeanu (istorie) etc. Câteva luni mai târziu vor fi încadrați în colectivul liceului 11 mixt – Militari și prof. Visarion Brozetti și Max Jager.

Primul an de existență al liceului 11 mixt a repetat pe o scară mult mai largă greutățile primului an al gimnaziului. Profesorii și învățătorii liceului sunt confrunțați cu o masă școlară indisciplinată, neomogenă și fără deprinderi de muncă. Elevii ciclului I (clasele I – IV), au un nivel necorespunzător iar clasele de mediu sunt o improvizație căci, cu excepția clasei a IX-a selectate prin concurs de admitere, celelalte clase au fost populate din oficiu cu elevi slabi la carte și la disciplina, de la toate liceele din capitală.

Arhiva liceului ne pune în față diferite acte de corespondență, edificatoare pentru a putea înțelege și aprecia mai bine condițiile în care s-a lucrat.

Pentru redresarea situației, direcția școlii a făcut apel la profesori, la elevii cu nivelul cel mai ridicat, recent organizați în U.T.M., și la familie.

Cu masa elevilor s-a lucrat în cadrul a 276 adunări pe clasa, activitate cu rezultate pozitive în formarea simțului de răspundere a elevilor, în redresarea disciplinei în întreaga școală. Organizația U.T.M., cu cei 160 de membrii ai ei au

contribuit prin îndeplinirea unei sarcini de seama la întărirea disciplinei de muncă școlară, devenind un prețios auxiliar al profesorilor. O activitate susținută și dificilă, s-a desfășurat cu părinții în cele 23 plenare ținute pe cicluri de clase și de învățământ, la care se adaugă zecile de plenare lunare ale profesorilor diriginți. După o jumătate de an disciplina nu mai constituie o problemă în liceul nostru, fapt care a contribuit la redresarea multor situații școlare, grav periclitate la un moment dat.

În acest an de viață a liceului, întreaga activitate la catedră s-a desfășurat pe baze planificate, direcția urmărind procesul de predare pe ansamblul obiectelor de învățământ și specificând număr de ore de recapitulare. Față de nevoia evidentă de a îmbunătăți nivelul de cunoștințe al elevilor prin preocupări și activități în afara clasei, cultivându-se înclinațiile elevilor și încurajându-le deprinderile de muncă independentă, liceul a introdus pentru prima dată în învățământul nostru, anticipând asupra dispozițiilor ministerului, cercurile cu elevii. Au funcționat astfel cercuri de limba română, conduse de prof. C. Negoită, M. Diaconescu, Caius Pop, de matematici (prof. Virgil Bogdănescu), Șt. naturii (prof. E. Paulescu, Stela Mănecuță, Ecaterina Mărgineanu), de muzică (prof. Nicolae Lungu), de sport (prof. Eugen și Maria Teutul, Maria Bîrzănescu), etc.

O frumoasă inițiativă cu efecte stimulatorii, a avut cercul prof. C. Negoită, care l-a invitat pe scriitorul Eusebiu Camilar să participe la un simpozion organizat în jurul romanului Negura, unul din primele succese ale librăriei românești de după Eliberare. La 15 mai 1949, întreaga materie de studio la toate clasele era terminată, trecându-se în continuare la lecțiile sinteza. La finalul anului, situația școlară, înaintată Secției de Învățământ a Comitetului Provizoriu al Capitalei, era următoarea:

Ciclul I Elementar

Elevi înscriși	861
Retrași	25
Calificați	836
Promovați	744
Repetenți	92

Ciclul II Elementar

Elevi înscriși	542
Retrași	16
Calificați	524
Promovați	337
Corigenți	132
Amânați	24
Repetenți	31

Ciclu Mediu

Elevi înscriși	211
Retrași	4
Calificați	207
Promovați	162
Corigenți	3
Amânați	2
Repetenți	0
Total general	
Elevi înscriși	1614
Retrași	47

Calificați	1567
Promovați	1243
Corigenți	175
Amânați	26
Repetenți	123

Așa cum însuși raportul direcției preciza, „situația de final de an specificată mai sus nu este strălucită, însă este reală” – rezultatele școlare sintetizând obiectiv și în deplina onestitate progresele făcute pe parcursul unui an școlar, terminat de elevi în condiții mult superioare în felul în care îl începuseră.

La rezultatele generale ale liceului este locul să amintim că în acest an, cadrele de învățământ fuseseră antrenate în acțiunea pe plan național de lichidare a analfabetismului. La 17 iunie s-au trecut examenele pentru civili ca și pentru militarii în stagiul. Au fost declarați reușiți 203 candidați și respinși 81, aceștia fiind toți dintre civili.

Anul 1948-1949 fusese dificil și din multe cauze de ordin material. Școala fusese confruntată cu tot felul de probleme pe care în parte le-a putut soluționa. Mobilierul era improvizat și nu s-a putut obține un altul nou. Materialul didactic s-a rezumat la o parte a laboratorului și muzeului fostului liceu particular „Sf. Andrei”, repartizată liceului 11 mixt la 25 septembrie 1948. Un liceu cu 1600 de elevi n-avea apă iar școala a obținut după repetate intervenții, înțelegerea și aprobarea prelungirii unei conducte de stradă pe o distanță de 300 metri, dar totul a rămas la stadiul hotărârilor oficiale. Trebuie să ne transpunem în calendarul timpului, când cartierul Militari nu avea canalizare, nu avea tramvai, când de lumina electrică beneficiau numai unele străzi și case, când lipsurile erau multe și de toate felurile pentru a putea înțelege greutatea liceului de atunci. În contextul lipsurilor materiale generale, școala are însă satisfacția de a fi ajustată pentru a

---

putea distribui zilnic și gratuit lapte la 1077 de elevi printr-un centru propriu, contribuind astfel la acțiunea de combatere a subnutriției noilor generații, concentră a războiului.

În vara anului 1949, liceul se preocupă de rezolvarea problemelor noi pe care le ridică apropiatul an școlar prin creșterea efectivelor, ca urmare a cuprinderii tuturor copiilor de vârstă școlară. Față de indicațiile de recensământ, liceul urma a depăși 1600 elevi, deci un număr de clase superior posibilităților de spațiu ale liceului. Sugestia construirii unei aripi la clădirea din 1948 neputându-se materializa, direcția școlii se adresează Sfatului Popular solicitând două încăperi din imediata apropiere a liceului pentru a fi folosite ca săli de clasă. Se fac apoi repetate demersuri pentru atât de necesara dotare cu material didactic precum și pentru înnoirea mobilierului. La 24 septembrie au intrat în inventarul liceului 180 pupitre noi, 8 catedre și 100 scaune precum și diverse materiale didactice de geografie, fizică, chimie și matematici. Alte materiale de geografie și naturale vor fi repartizate liceul 11 Mixt câteva luni mai târziu de către Serviciul de Material Didactic din Direcția manuale, programe și legislație școlară care însă nu ne poate înzestra cu un aparat de proiecție fiindcă – așa cum spunea adresa din 4 ianuarie 1950 – „ne lipsește și nouă”. Organizarea și dotarea laboratoarelor se face, deci greu, iar laboratorul de fizică, e practic inexistent. Primul dintre laboratoare care va servi efectiv predarea va și acela de științe ale naturii, la realizarea căruia a muncit cu pasiune profesor Elena Păulescu. Un microscop nu va intra însă în dotarea laboratorului decât după nenumărate și aventuroase insistențe.

Activitatea în anul școlar 1949/1950 s-a desfășurat în baza unui plan de muncă inspirat din experiența și lipsurile anului precedent. El a fost dezbătut la 24 septembrie 1949 într-un consiliu pedagogic și aplicat apoi cu perseverență. Extragem din el, cu titlu de documentare, prevederile referitoare la predare:

-
- 18 zile curs (25 septembrie -15 octombrie) repetarea materiei anului școlar precedent;
  - 78 zile curs (17 octombrie 1949/31 ianuarie 1950) predarea a 1/2 până la 3/5 din materia fiecărui obiect;
  - 64 zile curs (1 februarie – 30 aprilie) terminarea materiei
  - 33 zile curs (2 mai – 10 iunie) repetarea sistematizarea și aprofundarea materiei.

Activitățile din cercurile de elevi care dăduseră bune rezultate erau reluate în cadrul a 10 cercuri cu 36 de secții.

Liceul a funcționat 1949/1950 cu 47 de clase și un efectiv de 1606 elevi repartizați astfel:

- 840 elevi ciclul I (clasa a I-IV)
- 509 elevi ciclul II (clasele V-VII)
- 257 elevi ciclul mediu (clasele VIII-IX)

Cursurile s-au desfășurat în ambele localuri ale liceului precum și într-un spațiu temporar afectat de Sfatul Popular Militar. Ele se desfășoară în două schimburi care se roteau săptămânal pentru ca dezavantajele predării în orele de după-amiază să fie repartizate echitabil între elevii liceului.

O atenție primordială și de la începutul anului școlar, s-a dat disciplinei sub toate aspectele ei. Serviciul de control și ordine este asigurat zilnic de 2 profesori, 2 învățători și 2 elevi, întocmindu-se la terminarea zilei rapoarte scrise de către cadrele de învățământ ca și de elevi. În fiecare sâmbătă, în careurile cu elevii, se discutau la nivelul întregii școli abaterile mai grave, situându-se în relief elevii sau clasele în curs de afirmare. O contribuție importantă la întărirea spiritului de disciplină au adus-o elevii uteciști precum și – la clasele mai mici – cele două unități cu opt detașamente de pionieri înființate în cursul anului școlar.

Introducerea unor legitimații școlare, ca imprimare proprii liceului, a sporit simțul de răspundere a elevilor. Legitimațiile conțineau o anumită rubrică în care se completează datele personale, activitatea în cercuri, conduită, cu specificarea diferitelor abateri și pedepse – precum și notele trimestriale. O atenție deosebită s-a dat și muncii dirigintei. Activitățile de dirigiență - și ele planificate ca și predarea diferitelor obiecte – prevedeau ședințe de lucru și de analiză a muncii. Raportul direcției din 5 iulie 1950 consemna succesele realizate de Școala în întărirea procesului de învățământ ca și a bazei materiale, semnala unele lipsuri ce subzistau – apa curentă, anumite categorii de materiale didactice, tablele, o împrejurare corectă – afirmând că greutatea cea mai mare pe care o întâmpină cadrele de învățământ era caracterul eterogen al claselor: „Liceul și-a omogenizat nivelul claselor, ridicând calitatea predării și promovând la finalul anului numai elevii care au dat dovadă că stăpânesc materia vârstei respective. Am lăsat repetenți absolut toți elevii care formau în cursul anului un balast pentru clasele ce le frecventau și acesta pentru că urmărim că viitorul an școlar să ne găsească cu clase omogene cu care să putem lucra în condiții normale”.

Numărul de burse afectat școlii pentru ciclurile I și II - a fost deosebit de ridicat: 300, cifra din care rezultă că oficialitatea școlară e din ce în ce mai prezentă în rezolvarea grelelor condiții cu care se lupta școala din cartierul Militari.

În 1950-1951, liceul nr. 11 Mixt Militari funcționează cu un număr total de 50 clase și anume: 25 clase ciclul I-IV, 17 clase ciclul V-VII și 8 clase de învățământ mediu. De notat că două din clasele ciclului I funcționează într-un subcartier din Militari, în „Furaj”, într-un local cu totul impropriu – o fostă cârciumă.

Clasele acestea erau strict necesare fiind direct legate de interesele locale: la o populație integral muncitorească erau recenzați 140 copii, cei mai mici fiind astfel scutiți de obligația de face drumul lung până la liceu. Clasele din Furaj stau

---

la baza Școlii elementare care se va clasa și funcționa aici în anii următori, până la ridicarea cartierul modern de astăzi ce leagă Drumul Taberei de Militari.

În acest an se transferă în liceul nostru profesorul de fizica Isaac Mocanu și cu Elisabeta Mocanu profesor de Științele naturii. Se pun bazele unui laborator de fizică prin aducerea de materiale de tot felul, vechi și degradate, utilizate în alte școli și pe care munca și ingeniozitatea prof. Mocanu, ajutat în anii următori de Prof. Ion Opran, fost elev al școlii, le-au recondiționat într-un timp relativ scurt. Lecțiile de fizică vor căpăta un caracter temeinic prin experiențe și teme de laborator executat pe grupe de elevi ai aceleiași clase.

Paralel cu activitățile școlare obișnuite, liceul are de rezolvat în cadrul acțiunii pe plan național, rolul său propriu în lupta pentru lichidarea analfabetismului. Din cifra de 686 de analfabeți recenzați în circumscripția școlară, o parte au revenit întreprinderilor, iar 388 liceului care a organizat cursuri și apoi examene de alfabetizare de ciclul I și II. Cursurile s-au ținut parte în localul liceului, parte în clădirea din Furaj de care s-a amintit, iar 135 au fost alfabetizați la domiciliu. A fost o muncă deosebit de dificilă care a cerut tenacitate și suplețe, răspunderea acestui sector de activitate revenind învățătorului Gheorghe Alexandrescu. Din această acțiune prestigiul școlii a ieșit mult întărit.

În 1950 – 1951, școala a dat o atenție sporită diverselor activități din afara clasei. S-au organizat o distribuție regulată a presei pentru tineret pe bază a 527 abonamente la Pionierul, Licurici și Pogonici. Ateneul Popular Gh. Doja a fost susținut prin conferențieri – profesori și prin antrenarea ansamblului artistic al liceului, în special la festivalul din 14 ianuarie 1951. Echipele sportive ale școlii au fost înscrise în campionatele orășenesti de baschet și oină, participând cu bune rezultate. S-au luat și primele insigne G.M.A și F.G.M.A. Profesorii diriginți au înlesnit periodic vizionarea cu clasa a spectacolelor Teatrului Național la care s-au obținut prețuri reduse. Tot acum s-au organizat și primele excursii școlare în

---

vecinătățile Capitalei sau pe Valea Prahovei sub conducerea încercată a prof. de geografie Marin Donciu, un animator neobosit. În primăvara anului 1951, elevii mai mari al liceului au muncit efectiv la amenajarea incintei școlare, depunând 1960 ore munca voluntară. S-a realizat o grădină primitoare, cu trandafiri agatători și câțiva pomi fructiferi curățați și văruiți și s-a pavat o alee de legătură dintre cele două localuri de 326 mp, manoperă evaluată la 20,000 lei.

A crescut, de asemenea, interesul pentru asistența socială și sanitară. Școala a făcut intervenții încununate de succes pe lângă Asistența Socială și Secția de Învățământ pentru ajutorarea cu îmbrăcăminte și încălțăminte a elevilor cu frecvență primejduită de situația materială precară a familiei. Cabinetul medical al liceului a funcționat cu trei medici: Dr. Eugenia Ștefănescu, Dr. Adrian Ionescu, în locul căruia a fost numită Dr. Emilia Țigoianu și Dr. Iosif Fridman. Medicii acopereau întregul spațiu al zilei școlare și au avut un rol de seamă în combaterea epidemiilor de gripă, rujeolă și parotidită epidemică. Ei au semnalat în repetate rânduri stări de debilitate generală a copiilor, condiții neigienice de locuit, slabă alimentare, îmbrăcăminte necorespunzătoare în anotimpul rece, etc. Amintim aceste lucruri fiindcă numai ele pot da măsura exactă a realităților cu care s-a luptat și s-a impus liceul din Militari. Deși este vorba de un trecut nu foarte depărtat, imaginea luminoasă de astăzi a unui tinere generații care are la dispoziție tot ce-i este necesar ne-ar putea împiedica de a aprecia la justa valoare eforturile generației anterioare plămădite în condițiile războiului și ale perioadei postbelice.

La sfârșitul anului școlar, după o sesiune de examene finale la fiecare clasă și care au evidențiat progrese substanțiale, au fost declarați promovați 1294 elevi din 1625, după cum urmează:

- cl. I-IV: elevi cu situații neîncheiate 850 – promovați 769
- cl. V-VII: elevi 495 – promovați 315- corigenți 137, repetenți 43
- cl. VIII-XI: elevi 280 – promovați 210 – corigenți 60, repetenți 10

Disciplină, muncă, entuziasm și rezultate

Anul 1950-1951 fusese al treilea de la apariția liceului și al șaselea de la întemeierea gimnaziului. El se încheia nu numai cu rezultate satisfăcătoare pe plan instructiv dar și educativ. Disciplina elevilor încetat demult a mai fi o problemă. Sistemul raportului pe școală, în 1949 zilnic apoi de 2 ori pe săptămână, dăduse roade; s-a ținut în 1950-1951 numai o dată pe săptămână fiindcă îmbunătățirea disciplinei devenise o realitate. Ordinea de zi a acestui raport pe școală se decidea în urma discuției organizate a abaterilor în ședințe cu responsabilii de clasă. Trebuie să subliniem aici aportul important al Organizației de UTM și Pionieri care, prin cei mai buni elevi, exercita o influență considerabilă în viața colectivului de elevi. În vara anului 1951, elevii s-au organizat singuri pentru a-l ajuta pe prof. Eugen Teutul la realizarea unui teren de baschet pe zgură și a două terenuri de volei.

Din 1951, liceul își pune din ce în ce mai serios problemă orientării absolvenților, atât cei de școală generală, pe atunci de 7 ani, cât și celor clasei a XI-a. Iată spre exemplu orientarea celor 35 absolvenți ai liceului:

Politehnică	13
Medicină	7
Arhitectură	1
Filosofie	1
Agronomie	5
Institutul Maxim Gorki	1
Institutul pedagogic	4
Silvicultură	1
Școala militară de ofițeri	2

În ce privește absolvenții clasei a VII-a, din 136 elevi, 68 s-au înscris în liceu, unul a urmat liceul clasic iar ceilalți și-au ales diferite școli profesionale: sanitară, pedagogică, dactilografie, termoelectrică, arte grafice, cadastru, metalurgică, etc.

În anul școlar 1951-1952, liceul funcționează cu 49 clase și un efectiv de 1663 elevi. Cursurile se țin în cele 25 săli clasă ale celor două localuri ale liceului, la care se adaugă o sală de clasă în Furaj. Conducerea revin în acest an succesiv și cu titlu provizoriu prof. Visarion Bronzetti (1 sept 1951 – 10 ian. 1952) și Elenei Paulescu, prof. științele naturii (perioada 10 ian 1952 – 31 aug 1952). Se întâlnesc în acest an organizațiile de tineret: pionierii, organizați în 10 detașamente și 36 grupe, având ca instructor superioară pe Petruța Rădulescu sunt în număr de 499, iar uteciștii de 214. Rezultatelor lor la învățătură sunt bune iar disciplina rămâne în continuare exemplară. Astfel cei 23 elevi ai liceului internați pentru fortificarea sănătății pe timp de o lună, în ianuarie 1952, la Școala specială nr. 1 băieți din Săcele – Satulung, lasă în urmă lor o impresie deosebită. La 11 februarie 1952, direcția Școlii speciale felicită liceul nr. 11 Mixt în felul următor: „Observând modul de comportare al elevilor liceului dv., ținem să remarcăm că au avut o conduită model de urmat pentru toți elevii liceelor din București, contribuind în mod constructiv la menținerea disciplinei în școală noastră. Metodele aplicate în munca de educare de dv. au servit drept ghid și pentru școala noastră prin elevii cl. a XI-a care au fost internați la noi pentru reconfortare fizică” și se citează, în continuare, exemplul personal al elevilor Harabagiu Dumitru, Săndulescu Mihai, Corbea Liviu, Tudose Liviu, Mihai Petre, Dumitru V. Și Opran Gh.

În 1951-1952, sporește considerabil ajutorul material de partea statului căci numai clasele de mediu primesc 131 burse școlare în bani, ceea ce reprezintă 1/3 din efectivul de elevi, pe lângă bursele acordate claselor I-VII. Un eveniment central în viața liceului l-a constituit organizarea de către o echipa de cercetători

---

ai Institutului de Folclor Muzical condusă de Prof. Corneliu Bărbulescu a unei audiții de capodopere folclorice înregistrate pe aparatură electronică modernă. Audiția precedată de o conferință explicativă a avut loc într-o sală de festivități suprasolicitată.

În 1952-1953, liceul trece sub direcția prof. N. Susnea, care făcuse parte din vechea cancelarie a gimnaziului încă din 1945. Efectivul elevilor rămâne ridicat, iar numărul claselor același ca în anul precedent: 1670 elevi și 49 clase. Cei 1670 elevi se repartizează astfel:

- cl I-IV   876
- cl V-VII   478
- cl VIII-XI   316

Rezultatele finale indică un total promovați de 1397 elevi, 201 fiind declarați repetenți. Îndeplinirea planului de învățământ raportată organelor superioare relevă și greutățile și lipsurile școlii, mai ales absența unei Săli de sport și materialele sportive insuficiente. În anul următor, 1953-1954, sporește efectivul claselor mari căci se crează trei clase a VIII-a, celelalte clase funcționând cu câte două, deci nouă clase cu un efectiv de 356 elevi. Laboratorul de fizică primește un mobilier adecvat, se îmbogățește cu materiale recondiționate de prof. I. Mocanu și I. Opran și este amenajat și ca sală de proiecții. Predarea fizicii ia din acest an un caracter din ce în ce mai practic, elevii, împărțiți în grupe, efectuând lucrări cu caracter experimental, deosebite de la masă la masă. Grupele se schimbau apoi între ele de-a lungul anului până la epuizarea tematicii propuse de profesor.

În 1954-1955, numărul claselor scade prin trecerea la școala de cultura generală de 10 ani. Configurația liceului devine următoarea:

- 20 clase I-IV   767 elevi
- 15 clase V-VII   488 elevi
- 9 clase VIII-X   351 elevi

Din 1600 elevi ai liceului 1263 au obținut situația de promovare adică un procent de 79%, numărul repetenților de 170, repartizându-se pe cicluri de clasă astfel:

Cl a I-IV	83
Cl a V-VIII	79
Cl a VIII-X	8

Numărul scăzut al elevilor repetenți la clasele mari indică întărirea continuă a nivelului acestor clase, orientarea lor plină de răspundere spre un învățământ de calitate. De altfel seriile de absolvenți ai școlii din acești ani vor obține în continuare rezultate din cele mai frumoase în diferite facultăți ale învățământului superior.

Munca desfășurată în liceul 11 Mixt – Militari devine progresiv mai bine cunoscută și apreciată în cadrul activității școlare pe raion și capitala. Astfel, în 1954-1955 liceul dă 6 din responsabili cercurilor pedagogice pe raion și anume: Caius Pop (lb. română), Ana Dimonie (matematică), Ion Bucuroiu (lb. Rusă), Jana Stamatescu, Angela Chitimia și Eugenia Mardare (învățători).

Școala medie mixtă nr. 2

Potrivit noii nomenclaturi a Ministerului Învățământului, Liceul 11 Mixt devine încă din toamna anului 1954 „Școala Medie Mixtă nr. 2”, titlatură care apare în stampilele și parafele imprimatelor școlii cu începere de 10 noiembrie 1954.

În 1955 -1956, Școala medie mixtă nr. 2 funcționează cu 41 clase și cu un efectiv de 1376 elevi frecvenți. Din acest an de înființează și o secție serală sau două clase a VIII-a și un efectiv de 98 elevi. Pentru prima dată școala funcționează în trei schimburi, apărând probleme noi legate de existența serialului. Cancelaria

rămâne însă unitară căci aceleași cadre de la învățământul de zi predau și la clasele serale. Cea mai mare parte a cadrelor didactice vor lua parte în baza unor instructaje atente la operația de recenzare a populației țării din primăvara anului 1956. Se introduc de asemenea cursurile ALA la clasele a IX-a, de ele răspunzând prof. Ion Opran și Elena Ciobotaru. O acțiune susținută de ridicare a nivelului elevilor se realizează prin organizarea concursului „Iubiți cartea” în cadrul școlii.

Comisia permanentă a liceului reunește pe prof. Dinu Adamache, Margareta Diaconescu, Caius Pop, Ana Maria Ichim, din partea direcției, Maria Sandu că organizatoric UTM și Maria Olariu bibliotecară. La finele anului se vor decerna primele insigne „Iubiți cartea”. Rezultatele școlare finale rețin promovarea a 1086 elevi din totalul 1376, 167 fiind declarați repetenți. Elevii Școlii medii mixte nr. 2 se afirmă în cadrul reluării Olimpiadei tradiționale de matematică. Astfel elevul Nicolae Teodorescu din clasa a IX-a ia premiul I la faza regională, iar în anul următor se va clasifica în faza pe țară.

Anul 1956/1957 aduce în fruntea Școlii medii mixte nr. 2 pe prof. Mircea Cucu, care confruntat cu greutățile și răspunderile unei școli în permanentă creștere, imprimă întregului colectiv un ritm nou și eficient de muncă. Raportul direcției din decembrie 1956 semnala organelor superioare de învățământ suprapopulația școlară și insuficiențele de local. În 21 Săli de clasă și cele 3 laboratoare de fizică, chimie și naturale – geografie își desfășura activitatea zilnică o masă de cca 1800 elevi împărțiți în 35 clase I-VII, 7 clase VIII-X și 4 clase serale, a VIII și a IX-a. Din lipsa unei Săli sport adecvate cele peste 100 ore de Ed. Fizică ale unei săptămâni se țineau afară sau în holuri, perturbând ansamblul activităților la clasă. Ambele localități nu aveau apă, instalația sanitară necorespunzătoare, depășită, iar școala nu avea nici măcar împrejmuire, vechiul gard fiind distrus. Cu ajutorul Ministerului care a înzestrat din plin școala cu planșe, hărți și ierbare prin folosirea resurselor bugetare proprii și printr-o largă acțiune a părinților, mare

parte din lipsurile bazei materiale au fost rezolvate. Biblioteca a fost înzestrată cu un masiv stoc de cărți repartizate de Minister. Vechea împrejmuire de lemn a fost înlocuită cu prefabricate din beton, cu placă superioară perforată. La fațada din str. Dobrogeanu-Gherea cu zid și panouri de metal. Curtea școlii cu o suprafață de 1.5 ha, a fost înaltă și nivelată pentru a o apăra de apa provocată din ploii. În cadrul unor reparații din primăvara anului 1957 s-a construit la localul vechi un vestibul care să protejeze holul mare – unde se țineau în continuare orele de ed. Fizică - de curent sau frig.

Cursurile școlare s-au ținut cu aprobare superioară, dimineața pentru clasele V-XII și după-amiaza pentru clasele mici I-IV. La finele anului, din cei 1558 elevi frecvenți ai cursurilor de zi, 1263 au promovat iar 168 au fost declarați repetenți. Din cei 275 elevi ai claselor VIII-X, 226 au promovat anul, adică un procent de 80%. Pe planul rezultatelor cultural-școlare, reținem câștigarea de către clasa a IX-a D - diriginte prof. Caius Pop – a unui concurs radiofonic „Drumetii veseli”, elevii beneficiind de o excursie gratuită în zona turistică Predeal. În anul școlar 1957-1958, Școala medie nr. 2 funcționează cu 23 clase I-IV și 22 clase V-X, la care se adaugă 6 clase de seară VIII-X. Efectivul total al elevilor de zi și seară este de 1896. Elevii care în anul precedent depuseseră activitățile practice în atelierul Școlii profesionale a fostei Întreprinderi Klement Gottwald au acum un atelier de lăcătușerie propriu condus de maestru Ștefan Ene. Atelierul, bine dotat, își primește utilajul de unelte și scule prin transfer, de la școlile profesionale Klement Gottwald și Galvani Tei. În cadrul colaborării mai strânse dintre școală și familie, direcția introduce în acest an lectoratele lunare cu părinții, a căror tematică este susținută nu numai de directori și profesori dar și de părinți. Iată și câteva exemple de asemenea lectorate: noiembrie 1957: regimul zilnic al elevilor în familie – I. Pandelea, părinte de elev; decembrie 1957: analiză muncii pe trimestru I - P. Grigorcea, director adjunct; ianuarie 1958: forme de colaborare între școală și

părinți – înv. D. Platon; februarie 1958: elevii și viitoarea profesie – I.Toscuța, președintele comitetului de părinți, etc. În luna martie se improvizează un laborator foto dintr-o aparatură veche, de ocazie, laborator care începe o promițătoare activitate cu elevii sub conducerea prof. Opran și Pop. Datorită sprijinului întreprinderii Clement Gottwald (actuala Fabrică de mașini electrice București), Școala este dotată cu o nouă instalație electrică pe stâlpi metalici, de natură a ușura securitatea localurilor în timpul nopții. Comitetul de părinți care realizează un fond de peste 40.000 lei din serbări și contribuții benevole asigură reparațiile de urgență, procurarea de mobilier corespunzător sălii de festivități și cancelariei, construcția unei magazii, recondiționarea unor pupitre, asfaltarea aleilor de legătura dintre cele două localuri, etc. Din dotări străvechi aparate de proiecție Pathe – Nathan, prof. I. Mocanu repune în stare de funcționare unul cu care se fac elevilor diverse proiecții de filme, începând cu „În lumea tăcerii” a oceanografului Yves Cousteau. În ciuda diferitelor îmbunătățiri aduse școlii din 6 mai 1958 le precizează, insistând asupra necesității amenajării unei Săli de material didactic, a instalației apei în ambele localuri și a racordării la rețeaua de canalizare din b-dul Libertății (actualul bulevard al Uverturii).

La finele anului școlar, din cei 1591 elevi frecvenți au fost declarați promovați 1376 (86%) iar repetenți 111. Procentul promovaților este unul din cele mai bune din istoria liceului, fapt subliniat în special la nivelul claselor mai mari.: din 248 de elevi ai ciclului VIII-X, 200 fuseseră declarați promovați. În sprijinul acestor cifre putem invoca și nivelul crescut al elevilor din clasele V-VII: patru elevi din rândul acestora au ajuns în faza finală a olimpiadei micilor matematicieni și fizicieni.

În vară anului 1958, Școala își vede împlinit un vechi deziderat: introducerea apei în ambele localuri (12 fântâni arteziene, câte 6 la fiecare clădiri, chiuvete în cabinetul medical, laboratoare și cancelarie). În cadrul pregătirii

deschiderii noului an școlar, direcția școlii se vede confruntată cu dinamica îngrijorătoare a unei școlarizări care depășea într-un viitor apropiat toate datele din recensământ. Ca urmare a unui calcul cu directorii școlilor elementare din cartierul Militari, direcția Școlii Medii nr. 2 întocmește un raport către forurile superioare de învățământ solicitând o construcție școlară suplimentară sau o altă soluție, supraetajarea celor vechi fiind respinsă de o comisie de expertiză, precum și degrevarea circumscripției școlare a liceului. În condițiile acestea, anul școlar 1958/1959 își deschide cursurile cu 23 clase I-IV, 24 clase V-XI și 9 clase seral, adică un total de 56 clase, cel mai mare număr de clase din istoria școlii. Prin derogare de la dispozițiile generale și cu aprobarea Ministerului, clasele V-XI au funcționat dimineața, clasele I-IV după-amiaza fiind urmate de cursurile seralului. Din 13 oct. 1958 se înființează și secția fără frecvență pe baza a două grupe cl. V-VII, alte două pentru cl. a VIII-a și o grupă cl a IX-a. La finele anului școlar, din totalul de 1892 elevi ai cursului de zi, 1691, adică un procent de 91% au fost declarați promovați, 197 rămânând repetenți. Este cel mai bun rezultat școlar consemnat în statisticile școlii.

Din primăvara anului 1959, Școala medie nr. 2 primește prin ordinul nr.57 al Ministrului, din 18 martie 1959, denumirea de „Tudor Vladimirescu”. Numele acesta, care consacră în memoria tineretului român una din cele mai glorioase personalități ale luptei poporului nostru pentru libertate și dreptate, fusese solicitat forurilor superioare de învățământ de către unanimitatea cadrelor didactice ale școlii reunite în consiliu profesoral, în directă legătură cu faptul ca tabăra viteazului oltean fusese cândva așezată la începutul cartierului Militari, dincolo de dealul Cotrocenilor (la numai câteva sute de metri de actuala clădire a liceului). Evenimentul a fost sărbătorit în cadru festiv printr-o mare serbare a școlii dată în sală de festivități a liceului Nicolae Bălcescu și la reușita căreia au colaborat și unii din foștii elevi ai liceului. Pentru prima dată, corul liceului, de nenumărate ori

---

premiat în concursurile pe Capitală, însoțit de orchestră, a executat sub bagheta prof. Nicolae Lungu, dirijor și muzician de renume, „Marșul lui Tudor”, devenit imn al liceului.

Tot în primăvara anului 1959, în cadrul primei campanii de construcții școlare pe plan național, începe ridicarea unui local modern destinat școlii noastre. Clădirea situată în B-dul Armata Poporului nr. 15 și cuprinzând inițial 24 Săli de clasă, două laboratoare, două săli de atelier pentru lucrări practice, o sală de sport și festivități, cancelarie, secretariat, cabinet medical etc. a fost înălțată într-un ritm accelerat pentru a fi dată în folosință în toamna aceluiași an, cum s-a și întâmplat. Planurile construcției aparțin arhitectului șef de proiect D. Bacalu; valoarea totală este de 3.230.400 lei.

Informată la finele lui iulie 1959 asupra noii construcții și a stadiului lucrărilor, direcția școlii „Tudor Vladimirescu” s-a preocupat în restul verii de reorganizarea structurii liceului în vederea mutării în noul local, cel vechi din strada Dobrogeanu Gherea urmând a adăposti Școala generală nr. 156. S-a făcut nu numai o departajare a claselor și a cadrelor didactice dar și a materialelor. Astfel întreaga bibliotecă a rămas Școlii generale 156, Fondul cărții din Ministerul Învățământului și Culturii dotând liceul cu o bibliotecă nouă care în scurt timp numără aproape 10.000 de volume. La 15 septembrie 1959 s-a deschis anul școlar, în condiții festive, în noul local. Serbarea a avut loc în curtea interioară, asfaltată cu numai două ore mai înainte! Așadar terminarea completă a construcției a coincis cu primele zile de școală, după ce execuția proiectului primise cu câteva săptămâni în urmă anumite modificări impuse de necesitatea, neprevăzută inițial, a unei scene și a unor culise, cu acces din corpul școlii.

Noul an școlar reducea efectivul de elevi la 1002 din care 454 reveneau la 15 clase de elementar, iar 548 la 16 clase de învățământ mediu. Clasele mari au orarul dimineața iar cele de elementar după amiaza. Noua clădire a liceului

---

împlinea în foarte mare măsură condițiile unei școli moderne iar profesorii vechi din perioada anilor 1945-1950 salutau în ea împlinirea unui deziderat pe care numai contextul socialist al țării îl putuse asigura din România. Au existat, evident și unele deficiențe de proiectare și construcție și de aceea, pe parcursul anilor, direcția liceului a trebuit să procedeze la transformări sau amenajări în spațiul afectat claselor pentru ca desfășurarea procesului de învățământ să beneficieze de condiții permanent mai bune. În tot cursul anului s-a lucrat febril la dotarea laboratoarelor de fizică și chimie cu utilajul și materialele didactice noi cerute de programă.

Laboratorul foto a fost dotat cu aparatură completă și modernă: aparate foto, de proiecții, de copiat etc. La clasa s-a muncit entuziast și cu bune rezultate, așa încât la finele anului școlar se înregistra un procent ridicat de promovați: 94%. În cursul anului, prin trecerea prof. Mircea Cucu într-o munca școlară superioară, direcția școlii a fost girată de prof. Elena Ciubotaru, directoare adjunctă. În vara anului 1960 liceul a organizat ca și în anii precedenți, o excursie de două săptămâni pentru un grup de 50 elevi din clasele mari însoțiți de câțiva profesori și sub conducerea prof. Caius Pop, pe un circuit larg incluzând principalele obiective istorice, culturale și industriale din Ardeal, Maramureș și Moldova de nord. Se continua astfel linia de educație social-politică și patriotică inițiată cu ani în urmă de prof. Marin Danciu și pe care se situează în prezent excursiile liceului nostru conduse de prof. Ion Voicu.

În 1959-60, localul liceului a fost împărțit cu Școala medie serală a Fabricii de confecții și tricotaje București, aflată sub direcția prof. Chica Simionescu. Ca urmare elevii seraliști ai liceului au fost repartizați Școlii medii serale F.C.T.-București. Tot la Școala medie serală au ținut și cursurile de învățământ fără frecvență (cu 700 elevi înscriși).

În 1960-61, numărul claselor sporește din nou, după cum era prevăzut, la 35, prin lărgirea schemei claselor a VIII-a și trecerea progresivă a accentului pe învățământul mediu. Din 1161 elevi, 1068 vor fi declarați promovați la sfârșitul acestui an în care în cadrul acțiunii de politehnizarea învățământului, cele 6 clase a IX-a au parcurs programa în 5 zile pe săptămână, cea de-a șasea fiind rezervată practicii în producție. Deosebit de tehnologie și desen tehnic, elevii au făcut ore de strungărie, lăcătușerie, electrotehnică și aparatură de măsură și control. Activitatea de producție s-a desfășurat în cadrul uzinei Klement Gottwald. Direcția școlii a revenit din toamna anului 1960 prof. Dumitru Bărbulescu. În anul școlar 1961-62, școala noastră își extinde activitatea la 13 clase I-VII și la 24 clase VIII-XI, în total 37 clase și un efectiv de 1256 elevi, din care vor promova 1178. După cum se vede, în mod planificat, școala noastră se îndreaptă către un profil exclusiv de învățământ mediu.

Pe linia unei continue îmbunătățire a pregătirii elevilor, semnalăm rezultatele unor elevi ai școlii ca: Nicolae Pietraru, cl. a VIII-a și Mihai Grigoriu, cl. a X-a) care în acest an ca și în următorii, obțin premiile I și II în etapele regionale și naționale ale olimpiadelor de matematică și fizică. Din toamna anului 1961, liceul își propune amenajarea unor terenuri de sport pe suprafață de peste 2000 mp. Se aduc diverse materiale, între altele zgură roșie și neagră, se fac unele săpături dar abia în primăvara anului 1962 lucrările vor lua un caracter concret când între liceu și asociația sportivă Agerpres intervine un contract pentru amenajarea unei baze sportive constând din un teren de baschet, două de handbal, două de volei, o groapă de sărituri și un sector de aruncat greutatea. La 15 iulie 1962, directorul liceului, D. Bărbulescu și reprezentanții Comitetului de Părinți (Marin Drăghiță, n. Marinescu și ing. M. Zissu) semnează recepția terenurilor de sport în suprafață de 2250 mp, valoarea lucrării fiind de 19412. lei, acoperiți de Școală, asociația ei sportivă și comitetul de părinți. De reținut munca voluntară a

---

elevilor (la săpături și pavament) estimată la 4615 lei. Ulterior în aprilie 1963, Uzinele de mașini electrice București, vor realiza în schimbul unor antrenamente ale sportivilor împrejmuirea cu țeava de fier a întregii baze sportive.

În vara anului 1962, pe lângă lucrările anuale de întreținere, se procedează la decorarea pereților exteriori ai școlii cu doua lucruri simbolice de pictură în faianță, realizate de un colectiv de artiști condus de Patras și N. Minulescu. Aparatura modernă de proiecție de 36 mm cu care fusese prevăzută sală de festivități (aceasta avea cameră de proiecție, cameră de derulare și instalație specială de ventilație), a trebuit să fie cedată prin transfer liceului 22, din neputința de a include în schema de personal un operator specialist.

La 1 septembrie 1962, Școala noastră rămâne la profil mediu, renunțând la clasele I-VIII ai căror elevi sunt repartizați Școlii generale 156. De asemenea Școala medie serală a F.C.T. București se desființează, ea devenind secția serală a liceului Tudor Vladimirescu, având ca director adjunct pe prof. Chica Simionescu. Liceul are și cursuri de fără frecvență cu 130 înscriși la clasa a V-a, 140 la clasa a VI-a și 140 la clasa a VII-a.

Ca urmare a restructurărilor intervenite în 1962-1963, liceul va avea numai 25 clase de „zi” cu un efectiv de 862 elevi dintre care 761 vor promova la sfârșitul anului. Procesul de predare căuta noi succese în modernizarea mijloacelor, în special prin folosirea filmului de 16 mm la clasă. La diferite obiecte de învățământ s-au făcut frecvente proiecții de filme împrumutate de la Arhiva Națională. Cităm câteva titluri: Reactorul atomic, Tubul electronic, Matematica pe ecran, Locul nostru în univers, Pe muntele Retezat, Ion Creangă etc. Se înregistrează o foarte frumoasă activitate cultural-artistică, iar la cursurile școlare pe Capitală, liceul se afirmă luând premiul I la declamație (eleva Liana Miculescu care succede colegei sale din anul anterior Maria Nadejda Chirițescu), la teatru și la soliști vocali (unde se evidențiază activitatea pasionată și competentă a prof. Max Jager).

Rezultatele bune încununază și activitățile sportive la care liceul ocupă locul I în concursurile raionale de handbal, volei și fotbal. O mențiune deosebită pentru handbal care devine un sport de predilecție al elevilor școlii și la care s-au înregistrat, de 7 ani consecutiv, rezultate valoroase pe Capitală; de o asemenea activitate se leagă numele prof. Ion Voicu.

În toamna anului 1963, direcția liceului rămâne vacantă prin transferarea prof. Dumitru Bărbulescu ca director al viitorului liceu 24 „Vasile Alecsandri”. În locul său este numit director prof. Constantin Ciurea. Anul școlar 1963-1964 își desfășoară activitatea cu un număr de 30 clase, de la VIII-XI, totalizând 975 elevi și dintre care 866 vor fi declarați promovați. În cursul anului se dă în folosință, cu un mobilier adecvat, un cabinet metodic. S-a creat, de asemenea, un laborator de științele naturii. S-a dat multă atenție îmbogățirii materialului electronic în scopul întăririi modernizării învățământului prin mijloacele auxiliare audio-video. În dotarea liceului intră acum 2 pick-up-uri, 4 magnetofone, 2 stații de radioamplificare și 7 aparate de proiecție, precum și un stoc corespunzător de discuri, diafilme și benzi electromagnetice. În activitatea majorității comisiilor metodice, la diferite obiecte de învățământ, a stat sondarea posibilităților de sporire a eficienței predării prin folosirea mijloacelor audio-vizuale.

În anul școlar 1964-1965, numărul de clase scade de la 30 la 22, ca urmare a dispariției din schema a claselor a VIII-a, înglobate în școala generală de 8 ani, fapt ce permite desfășurarea cursurilor numai într-un schimb, dimineață. Numărul elevilor este de 692, din care vor promova clasa 634, adică 91%. Seralul a reprezentat un număr de 503 elevi frecvenți, repartizați în 7 clase a VIII-a, 9 clase a IX-a, 3 clase a X-a și 1 clasă a XI-a.

Istoria ultimilor cinci ani din viața școlii este de dată prea recentă pentru a mai fi urmărită în amănunt iar rezultatele pur școlare se pot găsi consemnate în statistică referitoare la situația școlară publicată în altă parte a monografiei.

Reținem însă ca fapt deosebit interesul sporit al profesorilor liceului pentru dobândirea unei calificări profesionale superioare, la nivelul cerințelor moderne preconizate de conducerea de partid și de stat. Într-un interval de numai câțiva ani, 7 profesori ai liceului au primit confirmarea gradului I iar 11 profesori și-au luat examenele de gradul II. O contribuție reală a adus, în acest sens, direcția școlii care a știut să impresioneze și să asigure cancelariei o prietenească atmosferă de colaborare, necesară bunei desfășurări a procesului de învățământ, în paralel cu munca de pregătire științifică a fiecărui profesor. De asemenea, e locul să amintim unele acțiuni care au contribuit la afirmarea liceului ca instituție școlară în cadrul învățământului Capitalei. Astfel, în aprilie 1965, din inițiativa organelor superioare ale învățământului bucureștean, liceul T. Vladimirescu a fost folosit ca școală-pilot pentru experimentarea utilizării mijloacelor audiovizuale la lecție. Cu această ocazie și pentru a înlesni soluționarea problemelor de ordin didactic și metodic implicate de modernizarea în ritm accentuat a predării, s-a organizat de către conducerea învățământului Capitalei un schimb de experiență la nivelul directorilor de licee. Directorul liceului T. Vladimirescu, C. Ciurea, a prezentat referatul „Preocupări pentru modernizarea predării prin folosirea mijloacelor audio-vizuale la lecții” după care profesorii școlii au susținut simultan, la nouă clase și la diferite discipline, lecții demonstrative însoțite de variate mijloace electronice auxiliare.

Cu un alt prilej, de astă dată la nivelul sectorului, s-a organizat un schimb de experiență în legătură cu variatele aspecte ale muncii educative la orele de dirigenție, în cadrul activităților de cercuri cu elevii, în adunările U.T.C. etc. În acești ultimi ani s-a lucrat susținut și sistematic pentru continuă îmbogățire și perfecționare a bazei materiale care să asigure elevilor noștri cele mai bune și moderne mijloace de instruire și educare. Liceul dispune astăzi de două laboratoare de fizică în care se includ utilaje și mobilier special, un laborator de

---

chimie, un altul de științe naturale, un cabinet de literatură română, un cabinet de muzică, un cabinet de istorie geografie, o bibliotecă de 13.000 volume, sală de lectură, o a doua sală de sport care să permită separarea programului de educație fizică a băieților de acela al fetelor, un cabinet stomatologic, un cabinet medical, un vestiar exterior deserving terenurile sportive care au fost asfaltate recent, etc. Organizația de tineret a liceului a fost înzestrată cu aparate de luat vederi și de proiecție de 8 și 16 mm.

Tot pe linia realizărilor e locul să amintim de apariția anualelor liceului Tudor Vladimirescu pe 1967-1968 și 1968-1969 precum și mai ales aceea a revistei „Preludii”, care a impresionat întreaga viață de creație spirituală a elevilor noștri. Mai mult ca altădată, elevii liceului împletesc armonios studiul individual cu activitățile la clasă și cu preocupările constructive din afara școlii, fapt manifestat în apariția unor micro reviste de clasă, pline nu numai de bunăvoință dar și de ingenuu (de ex: Fitul a clasei a X-a H din 1969-1970), în inițierea unor expoziții interne că aceea la clasa a IX –a A și în același an (diriginte prof. Virginia Ștefănescu) sau ca aceea, și mai surprinzătoare, de pictură pe sticlă a elevului Eugen Husar din clasa a XI-a C. Dacă ținem seama de această pluralitate de acțiuni și privim în urmă la sutele și miile de intelectuali formați pe băncile liceului Tudor Vladimirescu și care astăzi se manifestă plenar în toate sectoarele de viață constructive ale patriei noastre, știință și industrie, în tehnică și cultură, în literatură ca și în artă, atunci înțelegem că ideea pornită acum un pătrar de veac, la 19 noiembrie 1945, într-un cartier nevoiaș al Capitalei, a biruit. Că profesorii vechii cancelarii de atunci și-au văzut materializate idealurile cărora li s-au devotat, munca, priceperea, strădania și sacrificiile lor fiind plămădă acestei intelectualități proaspete, dinamice, conștiente de răspunderile ei față de sine și față de poporul nostru.

În ultimii ani, compoziția cancelariei liceului Tudor Vladimirescu s-a înnoit de pe urma retragerii cadrelor vechi printr-o puternică infuzie din rândurile acestui tineret. Elementele recent venite ca prof. V. Alexandrescu, M. Bantoiu, C. Capăt, Magdalena Oprea, M. Rădulescu, M. Sandu, L. Vieru s-au încadrat fără efort în atmosfera de lucru și prietenie tradițională a cancelariei liceului. E de dorit ca primind mesajul nobil și patriotic al vechilor dascăli ai școlii, cei tineri să meargă pe urmele lor, ducându-l mai departe, ajungându-l și depășindu-l.

Cu atât mai frumos cu cât unii dintre acești tineri profesori ai liceului s-au ridicat din chiar băncilor lui.